



ECONOMY OF TOMORROW

เศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้: แนวทางในการสร้างการเติบโตที่เป็นธรรม ยั่งยืน สีเขียวและมีพลวัตเพื่อสังคมที่ดี

Marc Saxer, May 2013

ภาวะใกล้ล้มเหลวของระบบเศรษฐกิจโลกในปี ค.ศ. 2008 ได้สร้างความประหลาดใจให้กับนักวิชาการและผู้ทำการตัดสินใจส่วนใหญ่ การวิเคราะห์ในช่วงก่อนหน้านั้นได้ถูกจำกัดไว้ด้วยระบบแรงจูงใจที่เชื่อว่า “ความโลภเป็นสิ่งที่ดี” และ “หอคอยเงินกู้” ของระบบทุนนิยมคาสีโน (Casino Capitalism) อย่างไรก็ตาม วิฤตเศรษฐกิจดังกล่าวมิได้เป็นเพียงแค่อุบัติเหตุ หากแต่เกิดจากความไม่มั่นคงที่ฝังตัวอยู่ในระบบทุนนิยมทางการเงินที่ก่อให้เกิดความล้มเหลวในการสร้างอุปสงค์โดยรวม (aggregate demand) ซึ่งสร้างความไม่สมดุลในระดับโลกและภายในประเทศ ทั้งนี้ สิ่งเหล่านี้เปิดพื้นที่ให้กับฟองสบู่ที่กำลังแตกตัว แต่วิฤตดังกล่าวก็มิได้จำกัดผลกระทบในเรื่องของเศรษฐกิจเท่านั้น และกำลังได้รับความเข้าใจมากขึ้นในหลากหลายมิติ เช่นมิติด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านระบบนิเวศน์ ในทางการเมืองและวิฤตทางอภิปรญา¹

อย่างไรก็ตาม ชนชั้นนำจากภาคการเมืองและภาคธุรกิจต่างเชื่อถือในระบบที่มีข้อจำกัดดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเปรียบได้กับการสังขยานานเดิมที่ทำให้เกิดวิฤตดังกล่าวในเบื้องต้น การกระทำดังกล่าวได้ส่งสัญญาณให้เกิดความเข้าใจผิดเป็นวงกว้างเกี่ยวกับ ‘การเมือง’: นโยบายต่างๆ ไม่ได้ถูกกำหนดขึ้นโดยข้อเท็จจริงและตัวเลขเท่านั้น แต่ในทางตรงกันข้ามนโยบายเหล่านั้นเป็นผลผลิตของการต่อสู้ทางอำนาจระหว่างกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์จากสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่และกลุ่มที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพเหล่านั้น ในการต่อสู้ดังกล่าว กลุ่มที่กำกับดูแลทรัพยากรมหาศาลและมีอำนาจอยู่ในมือดูเหมือนจะมีที่นั่งถาวรที่โต๊ะเจรจาต่อรอง ในเบื้องต้น กลุ่มอื่น ๆ จำเป็นต้องเพิ่มต้นทุนทางการเมืองเพื่อที่จะได้รับความน่าเชื่อถือมากขึ้น สืบเนื่องจากภาวะการปฏิเสธของคนในกระแสหลักเกี่ยวกับรากลึกของปัญหาวิฤตและทัศนคติเชิงลบต่อการดำเนินนโยบายทางเลือก แนวทางการวางนโยบายที่มี



ความก้าวหน้ามักประสบความล้มเหลวในการนำไปสู่ภาคปฏิบัติ ทั้งนี้ สำหรับผู้กำหนดนโยบายที่มีความคิดก้าวหน้า การสร้างอำนาจต่อรองทางการเมืองคือ การระดมมวลชนให้เข้าร่วมต่อรอง โดยอาจกล่าวได้ว่า ภาวะหลงลืมรากฐานทางประวัติศาสตร์ดังกล่าว เปรียบเสมือนรากเหง้าของปัญหาความล้มเหลวในการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจการเมืองของฝ่ายซ้ายใหม่นั่นเอง

หากปราศจากคำสัญญาของสภาพสังคมและการเมืองที่สมบูรณ์แบบเสียแล้ว ประชาชนคงจะไม่คิดต่อสู้เพื่อเอาชนะกับความท้าทายในปัจจุบัน หากปราศจากการขัดขืนของมวลชนเสียแล้ว กลุ่มชนชั้นนำเดิมที่คิดจะฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่มีลักษณะเพื่อพวกพ้องตนเองอยู่ต่อไป หากปราศจากวิสัยทัศน์ของสังคมที่ดีแล้ว วิกฤตด้านงบประมาณ เศรษฐกิจ การเมือง ประชาธิปไตยและสังคมคงจะไม่สามารถได้รับการแก้ไข หากปราศจากโมเดลระบบเศรษฐกิจใหม่ การจัดการวิกฤตต่าง ๆ คงจะขาดทิศทาง

ทั้งนี้ ความท้าทายในการแก้ไขวิกฤตขนาดใหญ่มีอยู่ 3 ประการ: ต้องมีการสร้างสรรค์โมเดลการพัฒนาที่สามารถแก้ปัญหาค่าความท้าทายทางเศรษฐกิจ ทางระบบนิเวศน์ ทางการเมืองและสังคม; ต้องมีการสร้างแนวคิดและเรื่องราวที่น่าติดตามซึ่งสามารถที่จะยกระดับความได้เปรียบทางการเมือง; และสุดท้าย คือ การสร้างความเข้มแข็งทางการเมืองเพื่อที่จะเอาชนะการต่อสู้ทางการเมืองกับฝ่ายกลุ่มผลประโยชน์เดิมให้ได้

สืบเนื่องมาจากภูมิหลังที่กล่าวมาข้างต้น มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท หรือ FES จึงได้ริเริ่มโครงการ “เศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้” หรือ Economy of Tomorrow (EoT) โดยมีการประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับประเทศในประเทศจีน อินเดีย อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ ไทยและเวียดนาม ซึ่งประเทศเหล่านี้กำลังเสาะหาโมเดลการพัฒนาทางเลือก ทั้งนี้ การประชุมในระดับประเทศดังกล่าว ได้เรียนเชิญผู้เข้าร่วมกว่าร้อยคนจากเอเชียและยุโรป โดยวงเสวนาเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงการมาบรรจบกันของความท้าทายต่าง ๆ ที่ได้พบเจอในหลายประเทศ เหล่านักคิดและผู้ทำการตัดสินใจทางเศรษฐกิจและการเมืองได้รับรู้ว่าโมเดลเก่า ๆ นั้นไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาวิกฤตด้านนิเวศวิทยา เศรษฐกิจและสังคมได้อีกต่อไป นักคิดชาวเอเชียเหล่านี้จึงได้ประจักษ์ถึงข้อสรุปที่ว่า โมเดลใหม่ต่าง ๆ นั้นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อที่จะร่วมขับเคลื่อนสังคมไปสู่แนวทางการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

โมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้

โมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้ต้องอธิบายถึงวงจรระบบเศรษฐกิจที่ถูกต้องในการแก้ปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจมหภาค ทางระบบนิเวศน์ ทางสังคมและการเมือง ในขณะเดียวกัน โมเดล



เศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้ยังต้องเป็นพื้นที่ให้พันธมิตรต่าง ๆ ร่วมพลังกันเพื่อต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงหนทางการพัฒนาดังกล่าว ดังนั้น จุดประสงค์จึงไม่ใช่เพียงเพื่อสร้างโมเดลที่มีลักษณะเฉพาะ หากแต่เป็นทางตรงกันข้าม คือ เป็นโมเดลที่สามารถทำงานร่วมกับโมเดลที่มีอยู่ในปัจจุบันในทุกที่ที่เป็นไปได้

การเติบโต? แหนนอน แต่เป็นเชิงคุณภาพ

นักวิจารณ์ได้แสดงความคิดเห็นว่า คงเป็นไปได้ที่จะมีการเติบโตแบบไม่มีขีดจำกัดในโลกที่มีขอบเขต ดังนั้น จึงมีบางฝ่ายออกมาเรียกร้องให้ ‘ยุติการเติบโต’ ในขณะที่ฝ่ายอื่น ๆ ยังต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงตัวชี้วัดความเติบโตทางเศรษฐกิจจากการใช้ GDP เป็นการใช้เป้าหมายที่มีลักษณะเป็นองค์รวมและมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์มากขึ้น ในขณะที่อีกฟากหนึ่ง หลายฝ่ายกลัวการเกิดขึ้นของ ‘ทศวรรษที่สูญเปล่า’ ทางเศรษฐกิจ ความวุ่นวายทางสังคม และวิกฤตเศรษฐกิจที่ใหญ่กว่าเดิม ดังนั้น จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า สำหรับประเทศแถบเอเชียที่กำลังขยายตัวนั้น การแก้ปัญหาความท้าทายทางสังคมและการเมืองนั้น เศรษฐกิจจะต้องมีการเติบโต แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีความเห็นพ้องต้องกันว่า การหมกมุ่นกับตัวเลขการเติบโตของ GDP เพียงอย่างเดียวนั้นจะส่งผลต่อการบิดเบือนข้อมูล เพราะฉะนั้นจึงควรได้รับการแทนที่ด้วยกระบวนการเติบโตในเชิงคุณภาพมากขึ้น การเติบโตมิใช่เป็นเพียงทางออกในตัวเอง หากแต่เป็นปัจจัยในการผลิตเงื่อนไขของสังคมที่ดีพร้อมซึ่งทุกคนสามารถแสดงศักยภาพของตนออกมาได้

ระบบเศรษฐกิจตลาดเพื่อสังคม ชี้นำโดยรัฐที่ฉลาด

จากประสบการณ์ใน 3 ทศวรรษที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า ระบบเศรษฐกิจที่ถูกปล่อยอย่างเสรีไม่ได้เสนอทางออกให้แก่วิกฤตความท้าทายด้านระบบนิเวศน์ ด้านเศรษฐกิจและสังคม แต่ในความเป็นจริงยังเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาอีกด้วย โครงการเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้จึงปฏิเสธความเชื่อที่มลายายที่เชื่อใน “มายากลของกลไกตลาด” และตอกย้ำถึงความสำคัญของกระบวนการประชาธิปไตยในการกำหนดแนวทางการพัฒนา ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวจะสัมฤทธิ์ผลได้ ความสัมพันธ์ระหว่างตลาดและรัฐที่เป็นประชาธิปไตยจำเป็นที่จะต้องได้รับการถ่วงดุล ในการที่จะออกมาจากวงจรของปัญหาหนี้และการลดค่าเงินตรา รัฐควรที่จะสร้างแนวทางในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การปันส่วนที่ครอบคลุม และการจัดสรรเงินลงทุนที่มั่นคง อย่างไรก็ตาม รัฐซึ่งโดนลดทอนความน่าเชื่อถือทางอุดมการณ์และมีปัญหาด้านการเงิน ได้ละเลยการทำงานในเรื่องแนวทางการกำหนดนโยบาย หากรัฐต้องการที่จะวางแนวทางเพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน รัฐควรต้องเร่งสร้างความมั่นใจให้กลับคืนมาและสร้างพื้นที่ในการดำเนินนโยบายให้เพิ่มขึ้นอีกด้วย ทางเลือกไม่ได้อยู่ระหว่างการที่รัฐมีบทบาท ‘ใหญ่’ หรือ ‘เล็ก’ หากแต่การสร้างบทบาท



ที่ชาญฉลาดของรัฐในการป้องกันความเสี่ยง แก้ปัญหาการบิดเบือนข้อมูลและให้คำแนะนำ
แนวทางนโยบายได้

ความมั่นคงและความสมดุล

การขาดความสมดุลในระดับโลกและฟองสบู่ของการเก็งกำไรนับเป็นการเปิดฉากของวิกฤต
เศรษฐกิจ วัฏจักรของความรุ่งและดับของระบบทุนนิยมการเงินต้องได้รับการหลีกเลี่ยง การเติบโตที่
มั่นคงนั้นต้องมาจากรากฐานที่มั่นคงและมีความสมดุล เพราะฉะนั้นการป้องกันความปั่นป่วนที่เกิดจาก
ตลาดการเงินในยุคโลกาภิวัตน์จึงมีความจำเป็นอย่างมาก การที่จะไปถึงสภาวะสมดุลในระดับโลกนั้น
การขาดความสมดุลทางการค้าและทางการเงินต้องได้รับการแก้ไข การจัดสรรเงินทุนเพื่อเสริมสร้าง
ผลิตภาพและนวัตกรรมจึงเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการเติบโตที่ยั่งยืนและมีพลวัต เศรษฐกิจที่แท้จริงควร
ต้องมีพื้นฐานทางการเงินที่เข้มแข็งเพื่อที่จะก่อให้เกิดการปรับตัวทางอุตสาหกรรม (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ต่อมุมมองของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สาม) การวิจัยและการพัฒนา คุณสมบัติและความรู้ของ
ประชากรในวัยทำงาน และการพัฒนาของตลาด โดยภาคการเงินทั่วโลกมีความล้มเหลวในการทำหน้าที่
หลักของการจัดสรรเงินทุนและจัดการกับความเสถียร ดังนั้น การธนาคารควรได้รับการปรับเปลี่ยนให้ทำ
หน้าที่บริการสำหรับภาคธุรกิจอีกครั้ง หายที่สุด การเติบโตทางเศรษฐกิจจะไม่สามารถที่จะมีความยั่งยืน
ได้เลย หากระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อมในสังคมยังปราศจากความมั่นคง เพราะฉะนั้น การรักษาความ
สมดุลทางวิถีชีวิตความเป็นอยู่และบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของความเปลี่ยนแปลงทาง
สังคมและเศรษฐกิจจึงเป็นบรรทัดฐานของเป้าหมายและตัวนโยบายเอง และนอกจากนี้ ยังเป็นปัจจัย
หลักสำหรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจอีกด้วย

อุปสงค์ที่คงที่ อุปทานที่มีพลวัต

หากปราศจาก ‘เสเตอร์ยลส์’ ของการบริโภคที่ก่อมาจากหนี้และการใช้ ‘หอคอยเงินกู้’ แล้ว ผู้ที่มี
ความเชื่อในกลไกตลาดมักประสบกับความล้มเหลวในการสร้างอุปสงค์โดยรวมที่เพียงพอ ความเหลื่อม
ล้ำทางรายได้และการลดบทบาทของรัฐไม่เพียงแต่จะทำลายโครงสร้างทางสังคม แต่ยังขัดขวางการ
เติบโตทางเศรษฐกิจเนื่องจากการขาดแคลนการบริโภคและอุปสงค์ในการลงทุน โมเดลเศรษฐกิจแห่งวัน
พรุ่งนี้ต้องการที่จะค้นหาจุดสมดุลระหว่างอุปทานที่มีพลวัตและอุปสงค์ที่คงที่ หากต้องการที่จะทำให้
ความสมดุลในระดับโลกและภายในประเทศกลับคืนมา อุปสงค์ที่มาจากรายได้จำเป็นต้องเป็นเชื้อเพลิง
ในการขับเคลื่อนการเติบโตนี้ การแบ่งปันรายได้ที่มีความเท่าเทียมไม่เพียงแต่จะสร้างเสถียรภาพให้แก่
สังคมที่ถูกขับเคลื่อนโดยการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น แต่จะช่วยกระตุ้นการบริโภคใน
กลุ่มบุคคลที่จะใช้จ่ายมากที่สุด ความเท่าเทียมทางรายได้ไม่เพียงแต่จะส่งเสริมนวัตกรรมและผลิตภาพ



เท่านั้น หากแต่ยังจะช่วยกระตุ้นอุปสงค์ในการบริโภคและการลงทุนอีกด้วย หากจะทำการ
ปลดปล่อยพลวัตด้านอุปทานของ ‘การทำลายที่สร้างสรรค์’ (creative destruction) นั้น มีความจำเป็นที่
จะต้องเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับนวัตกรรมและผลิตภาพอย่างต่อเนื่อง สิ่งเหล่านี้ต้องการการลงทุน
ในโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องจักรยนต์ องค์กร ทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและการพัฒนา รวมไปถึงความมี
ประสิทธิภาพของทรัพยากร อย่างไรก็ตาม การลดทอนการกู้เงินและฟื้นฟูสภาพคล่องทางการเงิน รวมไปถึง
ไปถึงการจัดตั้งกรอบใหม่ของการเติบโตระยะยาวคงจะต้องใช้เวลาในยุโรป สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น
เพราะฉะนั้น จึงควรหลีกเลี่ยงการวางแผนที่หังการ นโยบายของรัฐควรมีการวางแผนแนวทางที่จะ
‘ขับเคลื่อนขึ้นบนห่วงโซ่แห่งคุณค่า’ (moving up the value-chain) นโยบายอุตสาหกรรมต้องสามารถ
กำหนดโครงสร้างของระบบจูงใจเพื่อที่จะส่งเสริมการลงทุนในผลิตภาพและนวัตกรรม การลงทุนอย่างมี
ยุทธศาสตร์ภายใต้ ‘นโยบายอุตสาหกรรมเพื่อระบบนิเวศน์’ อาจจะสามารถช่วยนำทางไปและใน
ขณะเดียวกันช่วยเสริมสร้างอุปสงค์โดยรวม นวัตกรรมสีเขียวจึงเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน
ในช่วงเวลาหลังระบบเศรษฐกิจคาร์บอน ทั้งนี้ พลวัตของ ‘การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สาม’ อาจจะ
ได้รับการปลดปล่อยจากงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมผ่านการฝึกอบรมของแรงงานในรูปแบบใหม่ และ
ความมั่นคงทางพลังงานที่มีมากขึ้นผ่านเครือข่ายพลังงานทางเลือกและพลังงานทดแทน การบริหาร
จัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นจะช่วยลดค่าใช้จ่าย ส่งเสริมผลิตภาพของทรัพยากร และสร้าง
ความเข้มแข็งให้กับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม

การผนวกกันของความสามารถเพื่อสร้างเสริมพลวัต

ในโมเดลของระบบเสรีนิยมใหม่ (Neoliberal) พลวัตของระบบเศรษฐกิจเติบโตมาจากแรงจูงใจที่
เกิดจากความเหลื่อมล้ำและการแข่งขัน (‘ความโลภเป็นสิ่งดี’) แต่ในทางตรงกันข้าม การเติบโตอย่างมี
พลวัตในโมเดลเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้จะได้รับการขับเคลื่อนมาจากความครอบคลุมทั่วถึง ประชากร
ทั้งหมดควรเข้าถึงระบบการศึกษา ระบบสาธารณสุข และเข้าถึงเงินทุนกู้ยืมเพื่อที่จะสามารถเริ่มต้น
ดำเนินธุรกิจได้ หากประชากรยังได้รับการทำลายที่จะเข้าถึงระบบเหล่านี้หรือถูกกีดกันเนื่องจากเชื้อชาติ
เพศ หรือศาสนา ทั้งรัฐและภาคเอกชนควรทำหน้าที่อย่างแข็งขันในการลดทอนอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้
หากมีการเสริมสร้างความสามารถอย่างเต็มเปี่ยมให้แก่ทุกคนแล้ว สังคมก็จะสามารถผลักดันศักยภาพ
ของคนในสังคมได้ทุกคน การจัดสรรสาธารณสุขประโยชน์โดยรัฐก็จะเป็นเพียงการเสริมสร้างอุปสงค์ใน
การบริโภคเท่านั้น แต่ยังสามารถเพิ่มผลิตภาพของแรงงานด้วยการพัฒนาคุณสมบัติความรู้และสุข
ภาวะของแรงงานอีกด้วย การเข้าถึงนวัตกรรมอัจฉริยะ ความคิดสร้างสรรค์ พลังและความสามารถของ
ผู้ประกอบการ และความสามารถของคนทุกคนจะช่วยส่งเสริมศักยภาพของการเติบโตแบบครอบคลุม
ทั่วถึงของสังคมได้



การแปลงสภาพโมเดลการพัฒนาเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารทางการเมือง

โอกาสของการนำนโยบายที่เสนอโดยโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้ไปปฏิบัติจริงนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นนอกเหนือไปจากคุณค่าทางวิชาการ การที่จะเอาชนะการต่อสู้กับกลุ่มพันธมิตรผลประโยชน์เดิม กลุ่มพันธมิตรใหม่จะต้องรวบรวมกำลังคนเพื่อแสดงจุดยืนร่วมกัน ในการที่เราจะเพิ่มความได้เปรียบทางการเมือง กลุ่มพันธมิตรใหม่จะต้องส่งเสริมวาทกรรมที่สามารถชี้แนะและมีศักยภาพเพียงพอได้ ดังนั้น โมเดลการพัฒนาของเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้จะต้องได้รับการแปลงสภาพให้เป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารทางการเมือง

วาทกรรมแม่แบบของเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้จึงมีจุดประสงค์ที่จะดำเนินไปในทิศทางดังกล่าว เพื่อที่จะได้ลดทอนความซับซ้อนด้วยการจัดการความรู้ที่มีอยู่มากมายให้อยู่ใน 3 มิติ คือ มีความเป็นธรรมทางสังคม มีการเติบโตที่ยั่งยืน สีเขียวและอย่างมีพลวัต ทั้งนี้ เพื่อควบคู่ไปกับแก่นของการสื่อสารดังกล่าว เราสามารถใช้เพียงอีก 4 ขั้นตอนเท่านั้นเพื่อให้เครื่องมือทางนโยบายที่เคยเข้าใจเฉพาะในวงผู้เชี่ยวชาญให้สามารถเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ทั่วไปของคนธรรมดาสามัญได้ ในทางกลับกันวิสัยทัศน์ทั่วไปดังกล่าวจะช่วยแนะแนวทางให้รัฐและผู้กำหนดนโยบายเอกชน รวมไปถึงช่วยทำให้การพัฒนา นโยบายมีความสอดคล้องกันมากขึ้น แม่แบบของวาทกรรมดังกล่าวเสนอแนะแนวทางที่ต้องมีการโต้แย้งกันซึ่งจะเป็นการง่ายต่อการสร้างแนวคิดและเรื่องราวเกี่ยวกับวาทกรรมเหล่านั้น

อย่างไรก็ตาม ในขณะที่การลดทอนความซับซ้อนเป็นขั้นแรกที่สำคัญ มันอาจจะไม่เพียงพอที่จะเอาชนะการปฏิบัติการณ์ของอำนาจในสังคมได้ สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือ การแปลภาษาเฉพาะของผู้เชี่ยวชาญให้เป็นภาษาที่เรียบง่าย เข้าถึงได้ง่าย โดยที่ผู้คนสามารถพูดคุยกันบนโต๊ะอาหารได้ ดังนั้นภารกิจในการสร้างแนวคิดและเรื่องราวทางเลือกจะต้องเริ่มขึ้นแล้วในตอนนี้

จากการที่ระบบเศรษฐกิจโลกกำลังเคลื่อนตัวมาบีบบาทในเอเชียมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้อำนาจนำใหม่ของวาทกรรมในเอเชียมีผลกระทบต่อวาทกรรมในโลกตะวันตกมากขึ้นอย่างปฏิเสธไม่ได้ เพราะฉะนั้นแนวคิดร่วมที่ผสมผสานของเอเชียและยุโรปจะส่งผลต่อวิถีความคิดและการพูดคุยของคนทั่วโลกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรัฐ สังคมและตลาด โครงการเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้ไม่เพียงแต่จะหาคำตอบเพื่อตอบสนองความท้าทายในวันนี้ หากแต่ยังต้องการเตรียมพร้อมพื้นที่ในการปฏิบัติการณ์เพื่อการต่อสู้ทางการเมืองเหนือเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้อีกด้วย

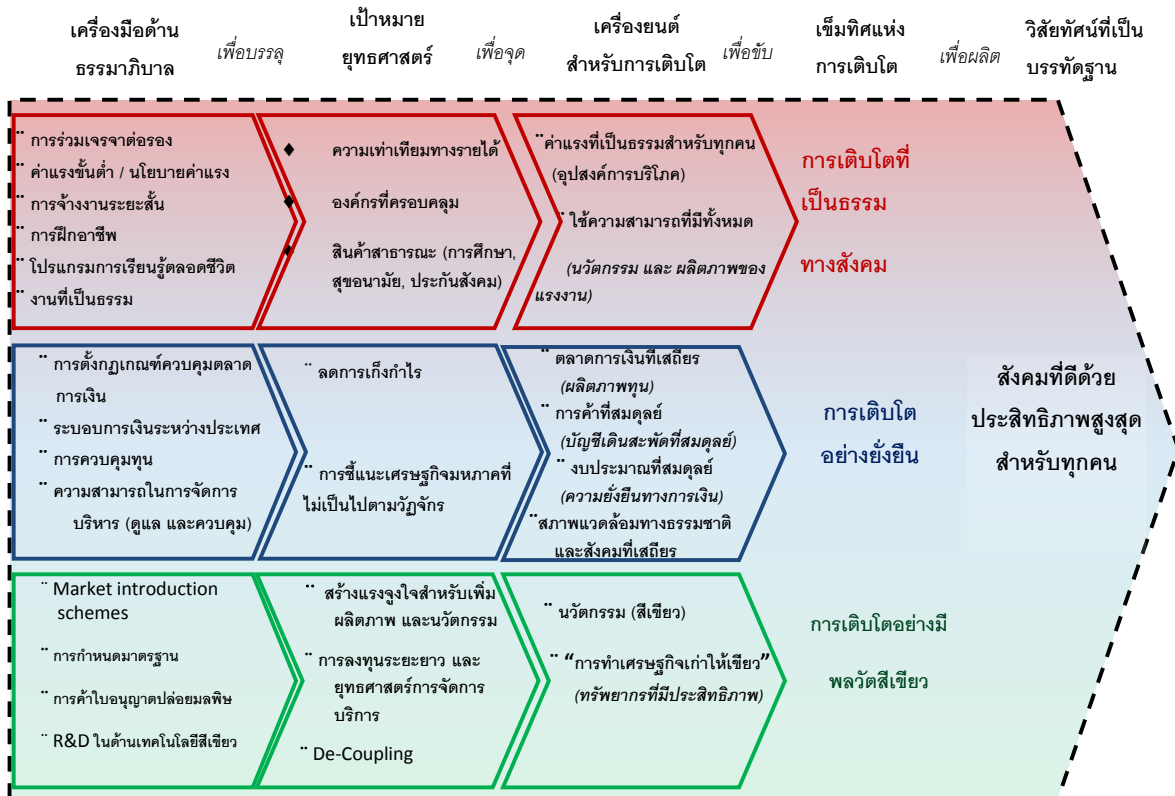


หากท่านต้องการสนับสนุนแนวทางของเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้ ท่านสามารถลงนาม

‘ข้าพเจ้าสนับสนุน’ บนหน้าเฟสบุ๊คของโครงการ (<http://www.facebook.com/TheEconomyOfTomorrow>)

ⁱ เปรียบเทียบได้กับ EoT Manifesto, โดย Marc Saxer, โครงการเศรษฐกิจแห่งวันพรุ่งนี้ (<http://library.fes.de/pdf-files/bueros/thailand/10000.pdf>)

EoT ทำหน้าที่เป็นเข็มทิศและเกณฑ์วัด





เกี่ยวกับผู้เขียน

มาร์ค ศักซาร์ เป็นผู้ชำนาญการมูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท ประเทศไทย ก่อนมาประจำการที่กรุงเทพฯ มาร์ค เป็นผู้ประสานงานสายการทำงานด้านนโยบายความมั่นคง ภูมิอากาศ และพลังงานโลกในโครงการ Dialogue on Globalization ที่สำนักงานใหญ่ในเบอร์ลิน งานของ มาร์ค มุ่งความสนใจไปที่กลไกการบริหารจัดการรัฐและความช่วยเหลือด้านประชาธิปไตย

มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท
สำนักงานประเทศไทย

อาคารธณภูมิ ชั้น 23
1550 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่
แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400
ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบ
มาร์ค ศักซาร์ ผู้ชำนาญการ
โทร: +66 (0) 2657178
โทรสาร: +66 (0) 26527180

อีเมล: info@fes-thailand.org

www.fes-thailand.org